KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.7.2008
KOM(2008) 456 endelig

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ophævelse af den endelige antidumpingtold på import af store regnbueørreder med oprindelse i Norge, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 437/2004

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Baggrund for forslaget	
	Begrundelse og formål Dette forslag vedrører anvendelsen af Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005 (i det følgende benævnt "grundforordningen") i proceduren vedrørende importen af store regnbueørreder med oprindelse i Norge.
	Generel baggrund Forslaget fremsættes som led i gennemførelsen af grundforordningen og som resultat af en undersøgelse, der blev foretaget i overensstemmelse med de indholdsmæssige og proceduremæssige krav i grundforordningen.
	Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 af 8. marts 2004 om indførelse af endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af store regnbueørreder med oprindelse i Norge.
	Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål Ikke relevant.
Høring af interesserede parter og konsekvensanalyse	
	Høring af interesserede parter
	Interesserede parter, der er berørt af proceduren, har allerede haft mulighed for at forsvare deres interesser i forbindelse med undersøgelsen i overensstemmelse med grundforordningen.
	Ekspertbistand
	Der har ikke været behov for ekstern ekspertbistand.
	Konsekvensanalyse Forslaget er et resultat af gennemførelsen af grundforordningen. Grundforordningen foreskriver ikke en evaluering af de generelle konsekvenser, men indeholder en udtømmende liste over de forhold, der bør evalueres.
Forslagets retlige aspekter	
	Resumé af forslaget Ved Rådets forordning (EF) nr. 437/2004 af 8. marts 2004 indførtes en endelig antidumpingtold og opkrævedes den midlertidige told på importen af store regnbueørreder med oprindelse i Norge endeligt. Den 15. maj 2007 indledte Kommissionen en interimsundersøgelse af ovennævnte

	foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 3. I forbindelse med undersøgelsen blev det konkluderet, at der ikke fandt dumping sted i undersøgelsesperioden, og at der ikke er sandsynlighed for fornyet dumping, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Det foreslås derfor, at Rådet vedtager vedlagte forslag til forordning.
	Retsgrundlag Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab, senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2117/2005 af 21. december 2005.
	Subsidiaritetsprincippet Forslaget henhører under Fællesskabets enekompetence. Subsidiaritetsprincippet finder derfor ikke anvendelse.
	Proportionalitetsprincippet Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet af følgende grunde:
	Foranstaltningen er beskrevet i ovennævnte grundforordning og giver ikke mulighed for nationale beslutninger.
	Det er ikke relevant at forklare, hvordan byrder af finansiel eller administrativ art, der pålægges Fællesskabet, nationale regeringer, regionale og lokale myndigheder, erhvervsdrivende og borgere, begrænses mest muligt og står i rimeligt forhold til forslagets mål.
	Reguleringsmiddel/reguleringsform
	Foreslået instrument: forordning.
	Andre midler ville ikke være hensigtsmæssige af følgende grund: Ovennævnte grundforordning foreskriver ikke alternative muligheder.
Budgetmæssige virkninger	
	Forslaget har ingen konsekvenser for Fællesskabets budget.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ophævelse af den endelige antidumpingtold på import af store regnbueørreder med oprindelse i Norge, der blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 437/2004

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab[1] (i det følgende benævnt "grundforordningen"), særlig artikel 9 og artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

(1) Efter en antidumpingundersøgelse (i det følgende benævnt "den oprindelige undersøgelse") indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 437/2004[2] en endelig antidumping told på importen af store regnbueørreder (i det følgende benævnt "SR" eller "den pågældende vare"), som defineret i betragtning 19, med oprindelse i Norge. Den endelige told blev indført i form af en landsdækkende værditold på 19,9 % (i det følgende benævnt "de nuværende foranstaltninger").

2. Anmodning om undersøgelse og indledning

(2) Den 12. marts 2007 modtog Kommissionen en anmodning om en delvis interimsundersøgelse, som blev indgivet af en række producenter og eksportører af SR, dvs. Sjøtroll Havbruk AS, Lerøy Fossen AS, Firda Sjøfarmer AS, Coast Seafood AS, Hallvard Leroy AS og Sirena Norway AS (i det følgende benævnt "ansøgerne") i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 3.

(3) Ansøgerne har forelagt umiddelbare beviser for, at grundlaget for indførelsen af foranstaltninger er ændret, og at disse ændringer er af varig karakter. Ansøgerne hævdede og forelagde umiddelbare beviser for, at deres priser ved salg til markedet i Fællesskabet er steget betydeligt og væsentligt mere end hjemmemarkedspriserne og produktionsomkostningerne i Norge. Ansøgerne hævdede desuden, at dette ville medføre, at dumpingen falder til et niveau, der ligger væsentligt under niveauet for de gældende foranstaltninger, og at opretholdelse af foranstaltningerne på det nuværende niveau derfor ikke længere er nødvendigt for at modvirke dumpingen. Disse beviser blev anset for at være tilstrækkelige til at berettige indledning af en procedure.

---

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2117/2005 (EUT L 340 af 23.12.2005, s. 17).

[2] EUT L 72 af 11.3.2004, s. 23.

(4) Efter høring af det rådgivende udvalg indledte Kommissionen den 15. maj 2007 gennem offentliggørelse af en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende*[3] således en delvis interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på import af SR med oprindelse i Norge i overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3 (i det følgende benævnt "indledningsmeddelelsen").

(5) Undersøgelsen var begrænset til dumpingaspektet for at vurdere behovet for opretholdelse, fjernelse eller ændring af de gældende foranstaltninger.

3. Parter, som er berørt af proceduren

(6) Kommissionen underrettede officielt alle kendte eksportører/producenter i Norge, forhandlere, importører og sammenslutninger, som den vidste var berørt af proceduren, samt repræsentanterne for Kongeriget Norge om indledningen af proceduren. De berørte parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen.

4. Stikprøver

(7) Ifølge punkt 5, litra a), i indledningsmeddelelsen kan Kommissionen beslutte at anvende stikprøver i overensstemmelse med grundforordningens artikel 17. Som svar på opfordringen i punkt 5, litra a), nr. i), i meddelelsen indgav 298 selskaber, der repræsenterede mere end 70 % af de i UP anvendte produktionslicenser, de ønskede oplysninger inden for fristen. 123 ud af disse eksporterede og/eller producerede SR. Eksporten blev enten foretaget direkte eller indirekte via forretningsmæssigt forbundne og uafhængige forhandlere.

(8) I betragtning af det store antal virksomheder blev det besluttet at gøre brug af bestemmelserne om stikprøver, og der blev udtaget en stikprøve af produktionsvirksomheder med den største eksportmængde til Fællesskabet (eksporterende producenter) i samråd med repræsentanterne for den norske industri.

(9) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 17 dækkede den valgte stikprøve den største repræsentative eksportmængde, der med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed.

(10) Der blev modtaget anmodninger om fastsættelse af en individuel dumpingmargen fra de virksomheder, som ikke indgik i stikprøven. Men på baggrund af det store antal anmodninger og det store antal virksomheder, der indgik i stikprøven, blev en sådan individuel undersøgelse anset for at være urimelig byrdefuld i henhold til grundforordningens artikel 17, stk. 3, og for at forhindre en rettidig afslutning af undersøgelsen. Kravene om fastsættelse af individuelle margener afvises derfor.

(11) En af de eksporterende producenter, der blev udvalgt til stikprøven, erklærede, at han ikke kunne give en fuldstændig besvarelse af antidumpingspørgeskemaet. Denne eksporterende producent blev derfor udelukket fra stikprøven, og resultaterne vedrørende denne producent blev baseret på de foreliggende oplysninger, jf. grundforordningens artikel 18.

(12) Undersøgelsen har også afsløret, at to andre eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, ikke eksporterede den pågældende vare fremstillet af dem eller deres forretningsmæssigt forbundne virksomheder til Fællesskabet i undersøgelsesperioden

[3] EUT C 109 af 15.5.2007, s. 23.

(i det følgende benævnt "UP"). Da der således ikke forelå nogen eksportpris, kunne der ikke fastsættes nogen dumpingmargen for disse eksporterende producenter.

(13) De tre eksporterende producenter, der indgik i den endelige stikprøve, tegnede sig for ca. 33 % af den norske eksport af SR til Fællesskabet og 31 % af produktionsmængden i Norge i UP, hvilket stadig blev betragtet som repræsentativt.

(14) Hvad angår importører, og for at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om der er behov for at udtage en stikprøve, blev importørerne i Fællesskabet i indledningsmeddelelsens punkt 5, litra a), nr. ii), anmodet om at indsende de i dette punkt omhandlede oplysninger. Kun tre importører i Fællesskabet besvarede stikprøveskemaet. På grund af dette lave antal samarbejdsvillige importører var der ikke behov for stikprøveudtagning i dette tilfælde.

(15) Kommissionen har indhentet og efterprøvet alle de oplysninger, som den fandt nødvendige med henblik på fastlæggelsen af dumping. I dette øjemed opfordrede Kommissionen alle de parter, som den vidste, var berørt af sagen, og alle andre parter, der gav sig til kende inden for de frister, der var fastsat i indledningsmeddelelsen, til at samarbejde i forbindelse med denne procedure og til at udfylde de relevante spørgeskemaer.

(16) Kommissionen aflagde kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

a) Producenter i Norge

– Marine Harvest AS, Bergen, Norge

– Hallvard Leroy AS, Bergen, Norge

– Sjøtroll Havbruk AS, Bekkjarvik, Norge

– Svanøy Havbruk AS, Svanøybukt, Norge

– Hyen Laks AS, Hyen, Norge.

b) Forretningsmæssigt forbundne handelsvirksomheder i Norge:

– Coast Seafood AS, Måløy, Norge

– Skaar Norway AS, Florø, Norge.

(17) Alle berørte parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

5. Undersøgelsesperiode

(18) Dumpingundersøgelsen omfattede perioden fra 1. april 2006 til 31. marts 2007 (i det følgende benævnt "undersøgelsesperioden" eller "UP").

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

(19) Den vare, som er genstand for undersøgelsen, er den samme som i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, dvs. store regnbueørreder (Oncorhynchus mykiss), ferske, kølede eller frosne, i form af hele fisk (med hoved og gæller, renset, af vægt pr. stk. over 1,2 kg, eller uden hoved og gæller, renset, af vægt pr. stk. over 1 kg) eller i form af fileter (af vægt pr. stk. over 0,4 kg), med oprindelse i Norge (i det følgende benævnt "den pågældende vare").

(20) Den pågældende vare tariferes i øjeblikket under KN-kode 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 og 0304 29 15, svarende til forskellige fremtrædelsesformer af varen

(ferske eller kølede hele fisk, ferske eller kølede fileter, frosne hele fisk og frosne fileter).

2. Samme vare

(21) Som konkluderet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse og bekræftet af denne undersøgelse, blev det fundet, at den pågældende vare og den vare, der produceres og sælges på hjemmemarkedet i Norge, har samme grundlæggende egenskaber og samme anvendelsesformål. De anses derfor for at være samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4. Da denne undersøgelse var begrænset til dumpingaspektet, blev der ikke draget konklusioner vedrørende den vare, som EF-erhvervsgrenen producerer og sælger på markedet i Fællesskabet.

C. DUMPING

1. Generelt

(22) De norske producenter af SR solgte den pågældende vare til Fællesskabet enten direkte eller via forretningsmæssigt forbundne eller uafhængige forhandlere. Kun hvis det kunne konstateres, at det salg, som blev foretaget af de eksporterende producenter i Norge, der indgik i stikprøven, var bestemt for markedet i Fællesskabet og blev foretaget direkte eller via forretningsmæssigt forbundne virksomheder, blev det taget i betragtning ved beregningen af producentens eksportpris.

2. Normal værdi

(23) Til fastsættelsen af den normale værdi fastlagde Kommissionen først for hver enkelt eksporterende producent, der indgik i stikprøven, om den pågældendes samlede salg på hjemmemarkedet af den pågældende vare var repræsentativt i forhold til vedkommendes samlede eksportsalg til Fællesskabet. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 2, blev hjemmemarkedssalget anset for at være repræsentativt, hvis den enkelte eksporterende producents samlede hjemmemarkedssalg udtrykt i mængde udgjorde mindst 5 % af vedkommendes samlede eksportsalg til Fællesskabet.

(24) For at fastslå om hjemmemarkedssalget var repræsentativt blev der i UP set bort fra salget til uafhængige forhandlere i Norge, da det endelige bestemmelsessted for dette salg ikke kunne fastslås med sikkerhed. Undersøgelsesresultaterne tydede rent faktisk på, at bestemmelsesstedet for dette salg for størstedelens vedkommende var tredjelandsmarkeder, og at salget således ikke var bestemt til forbrug på hjemmemarkedet.

(25) Kommissionen udpegede efterfølgende de varetyper, som solgtes på hjemmemarkedet af virksomheder med et samlet repræsentativt hjemmemarkedssalg, og som var identiske eller direkte sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(26) Hjemmemarkedssalget af en bestemt varetype blev anset for tilstrækkeligt repræsentativt, når salget af den pågældende type på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden udtrykt i mængde udgjorde mindst 5 % af det samlede salg af den sammenlignelige varetype, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(27) Det blev også undersøgt, om det repræsentative hjemmemarkedssalg af hver type af den pågældende vare kunne anses for at være foregået i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4, ved at fastsætte den andel af salg med fortjeneste af den pågældende type, der gik til uafhængige kunder. Dette

blev gjort ved for hver eksporteret varetype at fastsætte, hvor stor en andel af salget på hjemmemarkedet til uafhængige kunder, der var fortjenstgivende i undersøgelsesperioden:

(28) I tilfælde, hvor salgsmængden af en varetype, der blev solgt til en nettosalgspris svarende til eller højere end de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde over 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitspris for den pågældende type var lig med eller højere end produktionsomkostningerne, blev den normale værdi fastlagt på grundlag af den faktiske pris på hjemmemarkedet. Prisen blev beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet af den pågældende type i UP, uanset om der var tale om fortjenstgivende salg eller ej.

(29) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, eller hvor den vejede gennemsnitlige pris for den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske pris på hjemmemarkedet som et vejet gennemsnit udelukkende af det fortjenstgivende salg af den pågældende type, forudsat at dette udgjorde 10 % eller derover af den samlede salgsmængde af den pågældende type.

(30) Hvis det fortjenstgivende salg af en produkttype udgjorde mindre end 10 % af den samlede salgsmængde af denne type, blev det ikke anset, at hjemmemarkedsprisen på den pågældende type med rimelighed kunne anvendes som grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.

(31) Hvis hjemmemarkedsprisen for en bestemt type, der blev solgt af en eksporterende producent, ikke kunne anvendes til at fastsætte den normale værdi, måtte der anvendes en anden metode.

(32) I den forbindelse blev det først undersøgt, om den normale værdi kunne fastsættes på grundlag af andre norske producenters hjemmemarkedspriser i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 1. Da koncernstrukturerne for de koncerner, der blev udvalgt til stikprøven, i dette tilfælde var meget komplekse og forskellige, hvilket med stor sandsynlighed påvirkede den eksporterende producents salgspris på hjemmemarkedet, blev det i dette tilfælde anset, at det ikke var hensigtsmæssigt at anvende andre producenters salgspriser, da dette ikke ville give mere pålidelige oplysninger, end der kunne opnås ved anvendelse af hver enkelt eksporterende producents egne oplysninger. Den normale værdi blev derfor beregnet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 3:

(33) Den normale værdi blev beregnet ved til den eksporterende producents produktionsomkostninger for de eksporterede typer, efter evt. justering, at lægge en rimelig margen til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (i det følgende benævnt "SA&G") samt fortjeneste.

(34) I alle tilfælde blev SA&G-omkostninger og fortjeneste fastsat i overensstemmelse med metoderne i grundforordningens artikel 2, stk. 6. Kommissionen undersøgte i den forbindelse, om de påløbne SA&G-omkostninger og den fortjeneste, som hver af de pågældende eksporterende producenter havde opnået på hjemmemarkedet, kunne betragtes som pålidelige data.

(35) En af de tre berørte eksporterende producenter, for hvilke den normale værdi skulle beregnes, havde ikke et repræsentativt salg på hjemmemarkedet. Derfor kunne den metode, der er beskrevet i det indledende afsnit i artikel 2, stk. 6, ikke anvendes.

(36) Da de andre eksporterende producenter solgte samme vare på hjemmemarkedet i repræsentative mængder og i normal handel, måtte SA&G og fortjeneste for denne eksporterende producent fastsættes i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra a), dvs. på grundlag af det vejede gennemsnit af de beløb, der faktisk fastsattes for andre eksporterende producenter, som var omfattet af undersøgelsen, for så vidt angik produktion og salg af samme vare på hjemmemarkedet i oprindelseslandet.

3. Eksportpris

(37) I alle tilfælde, hvor den pågældende vare blev eksporteret til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 8, dvs. på grundlag af de eksportpriser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

(38) Hvis eksportsalget havde fundet sted gennem en forretningsmæssigt forbundet importør, beregnedes eksportprisen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 9, på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer for første gang videresolgtes til en uafhængig køber, justeret for alle omkostninger mellem import og videresalg samt en rimelig margen for SA&G og fortjeneste. I denne forbindelse benyttedes de forretningsmæssigt forbundne importørers egne SA&G-omkostninger i UP. Fortjenesten blev fastsat på grundlag af de oplysninger, der var til rådighed, og i mangel af andre mere pålidelige oplysninger blev det anset, at en fortjeneste på 2 % var rimelig for en importør i denne sektor.

(39) Som nævnt i betragtning 24 var det i tilfælde, hvor salget blev foretaget gennem ikke-forretningsmæssigt forbundne forhandlere, ikke muligt at fastslå det endelige bestemmelsessted for eksportvaren med sikkerhed. Det kunne således ikke fastslås, om et bestemt salg blev foretaget til en kunde i Fællesskabet eller et andet tredjeland, og det blev derfor besluttet at se bort fra salg til ikke-forretningsmæssigt forbundne forhandlere.

4. Sammenligning

(40) Sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen blev foretaget ved hjælp af prisen ab fabrik.

(41) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev foretaget passende justeringer i alle de tilfælde, hvor de blev anset for at være rimelige, nøjagtige og dokumenterede. I denne forbindelse blev der foretaget justeringer for forskelle i rabatter, provisioner og omkostninger til transport, forsikring, håndtering, lastning samt dermed forbundne omkostninger og emballering samt bankgebyrer, kreditomkostninger og importafgifter.

5. Dumpingmargener

5.1. Virksomheder i stikprøven

(42) For de eksporterende producenter, der indgik i stikprøven, blev der beregnet en individuel dumpingmargen. For disse virksomheder blev den vejede gennemsnitlige normale værdi for hver type af den pågældende vare, der blev eksporteret til Fællesskabet, sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris for den tilsvarende type af den pågældende vare, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 11.

(43) På grundlag af ovenstående udgør dumpingmargenerne for virksomhederne i stikprøven følgende i procent af nettoprisen, cif, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet:

Marine Harvest AS	**-12,1 %**
Hallvard Lerøy AS	**-3,3 %**
Sjøtroll Havbruk AS	**0,6 %**

5.2. Landsdækkende dumpingmargen

(44) Da de dumpingmargener, der blev fastsat for alle virksomhederne i stikprøven, var under bagatelgrænsen, og der var en meget høj grad af samarbejde i forbindelse med denne undersøgelse, blev den landsdækkende dumpingmargen også anset for at være under bagatelgrænsen.

D. VARIGE ÆNDRINGER I OMSTÆNDIGHEDERNE

1. Generelt

(45) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 3, blev det desuden undersøgt, om de omstændigheder, der gjorde sig gældende i UP, dvs. de dumpingmargener, der er anført ovenfor, var varige. I den forbindelse blev navnlig følgende aspekter undersøgt: i) den sandsynlige udvikling i den normale værdi, ii) udviklingen i produktionsmængden i Norge, iii) udviklingen i SR-forbruget på markedet i Fællesskabet, iv) udviklingen i eksportpriserne og –mængderne ved salg til markeder i tredjelande samt v) udviklingen i eksportpriserne og –mængderne ved salg til Fællesskabet.

2. Udvikling i den normale værdi

(46) Til fastsættelse af den sandsynlige udvikling i den normale værdi, og da de normale værdier, der var blevet fastsat i UP, var blevet beregnet på grundlag af produktionsomkostningerne for den eksporterende producent med den største eksportmængde til EF, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 3 og stk. 6, blev det anset for passende at undersøge den sandsynlige udvikling i produktionsomkostningerne i Norge som erstatning for hjemmemarkedspriserne.

(47) Inden for disse rammer blev en række faktorer, der er af betydning for enhedsomkostningerne, herunder f.eks. omkostningerne til foder og smolt samt virkningerne af den norske SR-industris konsolideringsproces, undersøgt. For det første afslørede undersøgelsen, at de to vigtigste omkostningselementer, omkostningerne til foder og smolt, som tegner sig for over 60 % af de samlede omkostninger, er faldet siden den oprindelige undersøgelse og har stabiliseret sig siden UP. Der blev ikke fundet tegn på, at de vil vise betydelige udsving i den nærmeste fremtid. Dette blev bekræftet af de foderprislister for første kvartal af 2008, som blev efterprøvet i forbindelse med undersøgelsen. For det andet har industriens konsolideringsproces også bidraget til at mindske omkostningerne på grund af stordriftsfordelene. De samlede produktionsomkostninger er således faldet med ca. 12 % mellem den oprindelige undersøgelse og UP. Det forventes, at de samlede omkostninger nu vil stabilisere sig på det niveau, der blev konstateret i UP.

(48) Da de normale værdier, der blev fastsat i UP, ikke i alle tilfælde var blevet beregnet, blev det undersøgt, om det er sandsynligt, at salgspriserne på hjemmemarkedet

forbliver på samme niveau som i UP. Der forelå ikke oplysninger om priserne på hjemmemarkedet i Norge efter UP. Selv om det på grundlag af de offentligt tilgængelige statistiske oplysninger om prisudviklingen de seneste år kunne konstateres, at priserne på hjemmemarkedet i Norge og priserne ved eksport til Fællesskabet har været på samme niveau og generelt har fulgt samme tendens, kunne der ikke drages fornuftige konklusioner på dette grundlag. Det var derfor vanskeligt at forudsige, hvordan priserne på hjemmemarkedet rent faktisk vil udvikle sig fremover, men det kunne dog udledes, at de ville følge samme tendens som priserne ved eksport til Fællesskabet.

(49) På grundlag af ovenstående kan det konkluderes, at det anses, at det ikke er sandsynligt, at den normale værdi, når den er baseret på produktionsomkostningerne, vil stige betragteligt i den nærmeste fremtid. På den anden side viste analysen af den normale værdi, når den er baseret på priserne på hjemmemarkedet, ikke et klart billede af den fremtidige udvikling. Selv om der ikke kan drages nogen overordnet endelig konklusion, er der derfor tegn på, at det ikke er sandsynligt, at den normale værdi vil stige betragteligt i den nærmeste fremtid.

(50) Efter fremlæggelsen hævdede EF-erhvervsgrenen, at konklusionerne vedrørende omkostningerne til foder og smolt er fejlagtige. EF-erhvervsgrenen hævdede, at foderprisen i Finland er steget med 36 % mellem 2001 og 2008, og at udviklingen i den norske foderpris har fulgt samme tendens. EF-erhvervsgrenen hævdede også, at prisen på foderkomponenter er steget drastisk i løbet af og efter UP, hvilket viser, at der har været en stigning i produktionsomkostningerne for SR i Norge.

(51) Da påstandene vedrørende foderprisen i Finland ikke blev dokumenteret ved hjælp af oplysninger, som var offentligt tilgængelige eller kunne efterprøves, måtte de afvises. Hvad angår prisen på foderkomponenter, anfægtes det ikke, at den kan være steget. På grund af de forskellige foderkomponenters indbyrdes ombyttelighed - normalt kan dyrere komponenter normalt erstattes med billigere komponenter - forventes det dog, at selv hvis omkostningerne til visse foderkomponenter skulle stige, ville dette ikke have direkte proportionelle virkninger for de samlede foderomkostninger (og dermed de samlede produktionsomkostninger), dvs. at en eventuel stigning i de samlede foderomkostninger ville komme betydeligt langsommere.

(52) EF-erhvervsgrenen hævdede også, at norske statistikker viste, at enhedsomkostningerne til smolt var steget med 15,7 % mellem 2003 og 2006. Hvis der ses på en længere periode, viste de samme statistikker dog også, at smoltomkostninger havde vist udsving de sidste 10 år og ikke var steget betragteligt samlet set. Det bør også bemærkes, at de oplysninger om gennemsnitlige smoltomkostninger, som EF-erhvervsgrenen havde forelagt, ikke vedrørte smolt med en bestemt gennemsnitsvægt, hvilket dog er en forudsætning, hvis der skal foretages en fornuftig evaluering af disse omkostninger. På grundlag af ovenstående blev der set bort fra EF-erhvervsgrenens argumenter vedrørende omkostninger til foder og smolt, og konklusionerne i betragtning 49 bekræftes således.

3. Udvikling i produktionsmængderne i Norge

(53) I modsætning til de norske berørte parters påstande viste undersøgelsen, at produktionsmængden af den pågældende vare i Norge sandsynligvis vil stige yderligere i den nærmeste fremtid. Selv om det ser ud til, at to større norske producenter af den pågældende vare rent faktisk har besluttet sig for at stoppe produktionen af den pågældende vare, afslørede undersøgelsen også, at andre

producenter af SR og laks planlagde at stoppe lakseproduktionen og koncentrere sig om produktion af SR.

(54) De produktionslicenser, der udstedes af de norske myndigheder, dækker både den vare, der er omfattet af denne undersøgelse (SR), og laks og begrænser produktionsmængden for disse to varer. Selv om det ikke forventes, at der udstedes nye licenser før 2009, kan individuelle producenter inden for rammerne af samme licens beslutte sig for at gå fra produktion af laks til produktion af SR (og omvendt). På baggrund af forholdet mellem produktion af henholdsvis laks og SR (under en given licens produceres der i gennemsnit ca. 90 % laks og kun ca. 10 % SR) er virkningerne af et skifte fra laks til SR dog langt større end af et skifte fra SR til laks.

(55) De norske berørte parter hævdede, at de største producenter af SR i stigende grad gik over til produktion af laks på grund af de biologiske forskelle mellem SR og laks (f.eks. fangsthyppighed og kortere periode til udsætning af ørredsmolt), som indebærer, at produktionen af laks er mere effektiv og dermed mere lukrativ. Bortset fra at der ikke blev forelagt dokumentation for denne påstand, blev det heller ikke taget i betragtning, at der med succes er blevet produceret SR i Norge i mange år, og at der altid har været disse biologiske forskelle mellem laks og SR. Der blev ikke redegjort for, hvilke omstændigheder der helt nøjagtigt var ændret, således at en ændring af produktionsstrategierne nu var mere sandsynlig end tidligere. Det var også i modstrid med de norske SR-producenters forventning om, at forbruget ville stige på verdensplan, jf. betragtning 63. Argumentet måtte derfor afvises.

(56) Desuden viser offentligt tilgængelige statistikker, at det antal smolt til produktion af den pågældende vare, der blev sat ud i 2008, steg betragteligt, dvs. med mindst 20 % i forhold til 2007. En stigning i produktionen fremgår også af andre statistikker (SSB – Statistics Norway), som viser en betydelig stigning i produktionen (+ 42 %) og salget (+ 53 %) af unge SR i perioden 2003-2006.

(57) Sluttelig var den dokumentation, som de norske berørte parter forelagde til støtte for deres argumenter, dvs. at der var et fald i biomassens størrelse og rognproduktionen, hvilket tyder på en lavere produktion i fremtiden, ufuldstændig og baseret på en lang række antagelser. Den blev derfor ikke anset for at være entydig.

(58) På grundlag af ovenstående måtte de norske berørte parters påstand om, at produktionsmængderne i Norge samlet set vil falde, derfor afvises.

(59) EF-erhvervsgrenen hævdede, at produktionen i Norge forventes at stige yderligere, når der sandsynligvis udstedes nye produktionslicenser i 2009. Som nævnt i betragtning 54 forventes det ikke, at der vil blive udstedt nye licenser før 2009. I den forbindelse blev det anset, at selv om der skulle blive udstedt nye licenser i 2009, kendes antallet af disse licenser og dermed den ekstra produktionsmængde endnu ikke. Desuden dækker licenserne produktion af både laks og ørred, og på nuværende tidspunkt er det umuligt at forudsige med en tilstrækkelig grad af sikkerhed, hvor stor en andel henholdsvis laks og ørred der vil blive produceret under hver enkelt licens. Sluttelig bør det bemærkes, at selv hvis der udstedes nye licenser, indebærer dette ikke umiddelbart en stigning i produktionen på grund af de relativt lange produktionscykler. Argumentet måtte derfor afvises.

(60) Den norske fiskeri- og havbrugsindustris landsforening anfægtede, at produktionsmængden for ørred skulle være steget og ville stige yderligere i fremtiden, og hævdede, at den samlede biomasse og antallet af fisk i april 2008 var betydeligt mindre end i april 2007. Disse påstande kunne dog ikke efterprøves og måtte afvises.

(61) På grundlag af ovenstående konkluderes det, at produktionsmængden af SR i Norge sandsynligvis vil stige i den nærmeste fremtid.

4. Udvikling i forbruget i Fællesskabet

(62) Det skal bemærkes, at denne undersøgelse var begrænset til dumpingaspektet, hvorfor der ikke forelå nøjagtige oplysninger om EF-erhvervsgrenens produktion og salg af SR på markedet i Fællesskabet i UP.

(63) En række kilder bekræftede dog, at den globale efterspørgsel efter fiskerivarer, herunder SR, forventes at stige med 5 % om året i fremtiden. Denne stigende tendens vil sandsynligvis også kunne ses i Fællesskabet, selv om efterspørgslen i Fællesskabet ikke forventes at absorbere hele den ekstra mængde SR, der produceres i Norge.

(64) Efter fremlæggelsen anfægtede den finske sammenslutning af fiskefarmere (i det følgende benævnt "FFFA") ovennævnte konklusion og hævdede, at der ikke vil blive yderligere efterspørgsel efter norske SR i Fællesskabet, selv om efterspørgslen efter fisk på verdensplan forventes at stige. FFFA hævdede desuden, at en eventuel yderligere efterspørgsel vil være rettet mod nye og eksotiske fiskearter frem for ørred. Det bør bemærkes, at en række kilder som nævnt i betragtning 63 henviste til en stigning i forbruget af SR, som også blev bekræftet af andre berørte parter, der repræsenterer farmere i en række forskellige medlemsstater samt Norge. Da FFFA ikke forelagde oplysninger eller beviser, som kunne underbygge påstandene, måtte de afvises.

5. Udviklingen i eksportpriserne og –mængderne ved salg til markeder i tredjelande

(65) Undersøgelsen viste, at Norges vigtigste eksportmarkeder er Rusland og i mindre grad Japan, som aftog i alt ca. 57 % af den norske eksport af SR, mens kun 13 % af den norske eksport gik til markedet i Fællesskabet i 2007. Ca. 14 % af den norske eksport af SR gik til Ukraine og Taiwan samme år.

(66) Den norske eksport konkurrerer med chilensk eksport på verdensmarkedet; Chile er den største aktør i verden, og landets produktion og eksportmængder overstiger Norges.

(67) Efter en stigning i efterspørgslen er Norges eksport til Rusland, men også til Ukraine, steget betragteligt de seneste år; dvs. fra 8 600 tons i 2002 til 31 500 tons i alt i 2007. Denne tendens bekræftes af nyere statistikker, som viser, at yderligere betydelige mængder SR fra Chile og Norge eksporteres til Rusland.

(68) Som anført i betragtning 65 viste undersøgelsen, at Rusland er blevet det vigtigste eksportmarked for norske producenter. Bortset fra den betydelige stigning i eksportmængden til Rusland kunne der i 2007 også konstateres et skifte fra salg af frosne ørreder til salg af friske ørreder. Dette skifte viser de norske producenters vilje til at imødekomme efterspørgslen blandt de russiske kunder, som foretrækker friske varer, hvilket tyder på, at de norske eksporterende producenter er meget interesserede i det stærkt voksende russiske marked.

(69) Den norske eksport til Japan viste et fald mellem 2006 og 2007; salget faldt fra 10 877 tons til 6 661 tons svarende til et fald på 39 %. Ligesom på det russiske marked konkurrerer den norske import med chilensk import på det japanske marked. Chile var i stand til at øge sin eksport til Japan væsentligt. For at kunne drage mere præcise konklusioner bør en længere periode dog tages i betragtning. Der kunne dog ikke drages sådanne konklusioner på grundlag af de oplysninger, som Kommissionens tjenestegrene havde til rådighed.

(70) Det blev konstateret, at de norske eksportpriser var højere ved salg til markeder i tredjelande end ved salg til Fællesskabet (i gennemsnit 8,6 %) i UP. Statistikker vedrørende perioden efter UP viser dog en tendens til faldende priser også på Norges traditionelle eksportmarkeder. De gennemsnitlige priser ved eksport fra Norge til Rusland har mellem 2006 og 2007 svinget mellem 34,70 og 24,22 NOK pr. kg, hvilket i stort omfang kan forklares med skiftet fra frosne ørreder til friske ørreder, som er billigere, men også med den internationale konkurrence. På samme måde er priserne ved eksport til Japan faldet fra i gennemsnit 33,26 NOK pr. kg i 2006 til 29,79 NOK pr. kg. På trods af dette fald var priserne ved eksport til EF i 2007 stadig i gennemsnit 4 % lavere end priserne ved eksport til Japan og Rusland. Denne tendens bekræftes også for begyndelsen af 2008.

(71) I en situation med stigende efterspørgsel på verdensplan er det på grund af tiltrækningskraften (højere priser) ved det vigtigste ekspanderende marked (Rusland) og den støt stigende efterspørgsel på andre markeder som f.eks. Ukraine og lande i Fjernøsten, hvor eksporten af SR med oprindelse i Norge har været stigende de senere år, sandsynligt, at størstedelen af supplerende mængder SR vil blive dirigeret til og absorberet af disse markeder.

(72) Efter fremlæggelsen hævdede EF-erhvervsgrenen, at der findes store lagre af frosne SR i Norge, som bør tages i betragtning ved analysen af den sandsynlige udvikling i eksportmængderne til Fællesskabet. EF-erhvervsgrenen forelagde dog ikke beviser for, at der findes sådanne store lagre. Rigtigheden af denne påstand blev derfor anset for at være højst usikker. Det skal også bemærkes, at der blev gennemført kontrolbesøg hos de største eksporterende producenter af SR i Norge, og at der ikke blev fundet sådanne lagre. Denne påstand blev derfor afvist.

(73) EF-erhvervsgrenen hævdede desuden, at der er en stigende produktion af SR i Rusland, og at det er sandsynligt, at de russiske myndigheder vil indføre yderligere told på norske SR for at beskytte den russiske SR-produktion. Andre SR-producenter hævdede, at de norske SR-producenter var afhængige af det russiske marked, og at betragtelige mængder SR vil blive dirigeret til Fællesskabet, hvis adgangen til markedet i Rusland skulle blive begrænset på grund af dette markeds uforudsigelighed.

(74) Disse påstande blev heller ikke underbygget ved hjælp af beviser og blev betragtet som ren spekulation. Der var således ikke grund til at antage, at det russiske marked, som vokser på nuværende tidspunkt, vil begrænse adgangen for norsk eksport. Det skal også bemærkes, at andre markeder i tredjelande som f.eks. Ukraine og lande i Fjernøsten også vokser som omhandlet i betragtning 65, og at eksporten fra Norge til disse lande rent faktisk er steget. Påstanden om, at Norge udelukkende er afhængig af eksport til Rusland, måtte derfor afvises.

6. Udviklingen i eksportpriserne og –mængderne ved salg til Fællesskabet

(75) De foreliggende prisoplysninger om eksportsalg til Fællesskabet har vist, at mellem 2006 og 2007 faldt den gennemsnitlige eksportpris fra 4,02 EUR pr. kg i 2006 til 2,87 EUR pr. kg i 2007. Statistikkerne viser dog, at denne tendens stoppede mellem sidste kvartal i 2007 og begyndelsen af 2008, og at priserne har stabiliseret sig.

(76) Som ovennævnte analyse viser, jf. betragtning 71, er det i en situation med voksende markeder usandsynligt, at den øgede produktionsmængde af SR i Norge, i fuldt omfang vil blive dirigeret til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe. Efterspørgslen stiger rent faktisk på verdensplan, og den norske eksport er allerede

veletableret på en række markeder i tredjelande og forventes at stige yderligere. På trods af konkurrencen fra chilensk eksport, og selv om Norge relativt set har mistet markedsandele til Chile på visse markeder, er Norges eksport til de fleste af disse lande steget i absolutte tal, og den forventes at stige yderligere på baggrund af situationen på verdensmarkedet.

(77) Hvad angår markedet i Fællesskabet, er det som omhandlet i betragtning 63 sandsynligt, at forbruget af SR stiger, og markedet i Fællesskabet vil således være i stand til at absorbere øgede importmængder uden nødvendigvis at opleve et betydeligt pristryk. Det skal også bemærkes, at konkurrencen mellem norsk og chilensk import ikke kun er stærk på markeder i andre tredjelande, men også på markedet i Fællesskabet. Der er derfor ingen klare tegn på, at importmængderne fra Norge til Fællesskabet rent faktisk vil stige betragteligt, hvis foranstaltningerne får lov at udløbe.

(78) På baggrund af den forventede stigning i forbruget og den ovenfor beskrevne situation på verdensmarkedet kan det ikke konkluderes, at der er risiko for et for stort udbud på markedet i Fællesskabet med deraf følgende betydelige prisfald.

(79) Det blev derfor konkluderet, at situationen i UP, hvad angår eksportpriser og produktionsmængde, er af varig karakter.

(80) Efter fremlæggelsen hævdede EF-erhvervsgrenen, at eksportpriserne til Finland var faldet betydeligt under og efter UP, og at prisen ved eksport til Finland var faldet til et niveau under produktionsomkostningerne siden juli 2007.

(81) Det bør først bemærkes, at de norske produktionsomkostninger for SR, som EF-erhvervsgrenen havde anslået, var overdrevne og ikke svarede til de undersøgte virksomheders faktiske efterprøvede opdræts- og produktionsomkostninger. Hvad angår niveauet for eksportpriserne, og selv om Finland aftager en betydelig del af Norges samlede eksport til Fællesskabet, skal det bemærkes, at betydelige mængder også eksporteres til Sverige og Danmark, hvor der opnås en højere gennemsnitlig eksportpris. Da en vurdering skal dække hele Fællesskabet, skal de gennemsnitlige priser ved eksport til alle lande i Fællesskabet tages i betragtning. På dette grundlag bekræftes derfor den i betragtning 75 omhandlede konklusion om, at eksportpriserne til Fællesskabet som helhed har stabiliseret sig i begyndelsen af 2008.

7. Konklusion

(82) Undersøgelsen har vist, at de konstaterede dumpingmargener var under bagatelgrænsen.

(83) Undersøgelsen har også vist, at produktionskapaciteten for den pågældende vare i Norge sandsynligvis vil stige. Undersøgelsen har dog også afsløret, at selv om noget større mængder kan blive dirigeret til Fællesskabet, er det sandsynligt, at den øgede produktionsmængde for en stor dels vedkommende vil blive absorberet af andre tredjelandsmarkeder på grund af en forventet stigning i forbruget. Forbruget vil efter al sandsynlighed også stige på markedet i Fællesskabet, hvilket vil kunne absorbere den potentielle stigning i importen, og der forventes således ikke et for stort udbud af betydning.

(84) Selv om priserne i Fællesskabet har vist en faldende tendens, bekræftes denne tendens desuden ikke efter UP, hvor priserne har stabiliseret sig. På grundlag af ovenstående – dvs. stigende forbrug og en meget begrænset risiko for et for stort udbud – forventes pristrykket i Fællesskabet ikke at stige.

(85) Det konkluderes derfor, at de omstændigheder, der lå til grund for beregningen af dumpingmargenerne i UP, er af varig karakter.

(86) Denne interimsundersøgelse bør derfor afsluttes, og de endelige antidumpingforanstaltninger bør ophæves.

F. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

(87) De interesserede parter blev underrettet om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen havde til hensigt at afslutte denne interimsundersøgelse. Alle parter fik lejlighed til at fremsætte bemærkninger. Deres bemærkninger blev taget i betragtning, i det omfang de var relevante og underbygget af dokumentation -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Eneste artikel

Den delvise interimsundersøgelse af antidumpingforanstaltningerne på import af store regnbueørreder (Oncorhynchus mykiss), ferske, kølede eller frosne, i form af hele fisk (med hoved og gæller, renset, af vægt pr. stk. over 1,2 kg, eller uden hoved og gæller, renset, af vægt pr. stk. over 1 kg) eller i form af fileter (af vægt pr. stk. over 0,4 kg), med oprindelse i Norge og i øjeblikket tariferet under KN-kode 0302 11 20, 0303 21 20, 0304 19 15 og 0304 29 15, der blev indledt i henhold til artikel 11, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96, afsluttes, og de gældende foranstaltninger på import med oprindelse i Norge ophæves.

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
[…]
Formand